

Raf gaat een kijkje nemen in het Brandwondencentrum

Ga je mee?

Inhoud

01	Welkomstwoordje van Raf	03
02	Stel jezelf even voor	04
03	Het Brandwondencentrum	05
04	Fotozoektocht	06
05	Vragen.....	13

01. Voorwoord

Hallo, ik ben Raf, de giraf!
Binnenkort kom jij iemand bezoeken
in het Brandwondencentrum.
Ben je er al eens geweest?
Nee? Geen nood, ik toon je
de weg en zal je vertellen
wat je kan verwachten.

02. Even kennismaken

Mij ken je al.
En wie ben jij?

Hallo Raf,

Mijn naam is

en ik ben jaar oud.

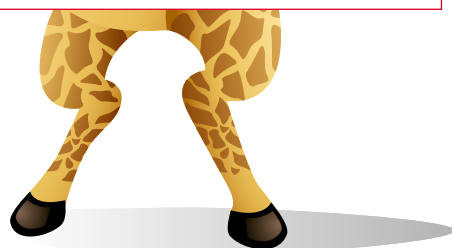
Mijn ligt in het ziekenhuis,

in het Brandwondencentrum, zaal

Hij/zij heet

Op (datum) kom ik op bezoek.

Ik zal daar om uur zijn.

03. Brandwondencentrum

Jouw

ligt in het Brandwondencentrum. Eigenlijk wel een lang woord hé. Daarom zeggen de verpleegkundigen en artsen vaak BWC, dat is veel korter.

In het BWC liggen allemaal mensen die verbrand zijn en die veel verzorging nodig hebben. Daardoor ziet de afdeling er ook anders uit dan de andere kamers in het ziekenhuis.

Op deze afdeling werken veel verpleegkundigen en artsen. Er is altijd iemand in de buurt die de zieke mensen kan zien of horen. Je kunt de verpleegkundigen en artsen gemakkelijk herkennen: ze dragen witte of groene jassen en broeken. Ik zal je helpen de weg te vinden naar het BWC, volg de foto's ...

Door de foto's krijg je een idee hoe de afdeling er uit ziet.

En weg zijn we ...
volg me maar!

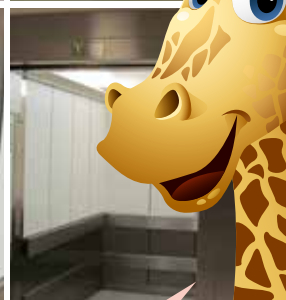
04. Fotozoektocht

Op weg naar het Brandwondencentrum valt er heel wat te zien, heb je het allemaal gezien?

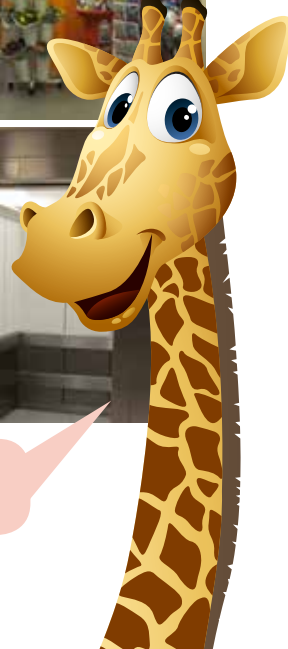
Als je met de auto komt moet je stoppen aan de slagboom en een kaartje nemen. Weet je waarvoor dat kaartje dient?

De foto's kunnen je helpen om de weg te vinden, maar het is niet makkelijk. Kun jij de weg vinden?

Duw jij op het juiste knopje van de lift?

Hier moeten we zijn!

Zijn we op de juiste verdieping?
Ja! Het ziekenhuis heeft lange gangen, volg goed de bordjes "Brandwondencentrum"!

Bel jij aan?
Je mag meteen vertellen bij wie je op bezoek komt.

Dit is de wachtzaal, hier kan je een tekening maken.

Voor we naar de kamer gaan, moeten we eerst goed onze handen wassen.

We moeten ook een schort en handschoenen aantrekken zodat we geen bacteriën mee naar binnen brengen.

Onze jas kunnen we in een kastje bewaren tot we terug zijn. Vraag aan mama of papa in welke kamer de persoon ligt die jij komt bezoeken en kies het juiste nummer van het kastje.

Als iedereen klaar is kunnen we de verpleegkundige laten weten dat we binnen willen. Duw jij terug op de bel?

Hier zitten de dokters en verpleegkundigen. Zo kunnen ze goed zien of de mensen die in de kamers liggen iets nodig hebben.

Zo ziet een kamer er vanbinnen uit. Brandwondenpatiënten liggen in een aparte kamer zodat andere mensen hun niet ziek kunnen maken en zodat ze voldoende kunnen rusten.

Monitor

Een monitor is een soort tv waarop lijnen en getallen staan. De verpleegkundige ziet daarop hoe snel het hart klopt van de zieke mensen, hoe snel de ademhaling is en nog veel meer. Soms begint de monitor te piepen of bellen. Ik was een beetje geschrokken, maar dat was helemaal niet nodig.

De verpleegkundige kan op een ander scherm zien waarom het alarm afgaat. Meestal komt de verpleegkundige kijken, maar soms is het zelfs niet nodig. In ieder geval zijn er heel veel geluiden op de afdeling. Daarom is het belangrijk dat je niet teveel lawaai maakt, zieke mensen moeten veel rusten!

Infuus en spuitpomp

Wie in het Brandwondencentrum ligt, heeft veel medicijnen nodig. Meestal zijn dit geen pilletjes of siroopjes. De medicijnen zien er een beetje uit als water en zitten in een zak of in een spuit.

Via een buisje druppelt dit naar de zieke mensen. Maar om te weten hoe snel de medicijnen mogen druppelen, gaat het buisje door een toestelletje. Dat is de infuuspomp.

Zo'n toestelletje kan ook plots beginnen piepen. Zo weet de verpleegkundige dat er een nieuwe spuit in moet. Handig hoor!

Verbanden

Een wonde mag niet open blijven. Daarom leggen we een verband rond de wonden, net zoals jij een pleister kleeft als je gevallen bent. Als mensen heel erg verbrand zijn, wordt hun lichaam soms helemaal ingepakt in verband.

Buisjes en draadjes

Buisje in de neus

Als iemand niet wakker is, kan hij niet eten en drinken. Daarom geven we voeding langs een buisje in de neus, rechtstreeks in de maag.

Buisje in de mond

Soms zijn mensen zo ziek of verdoofd dat ze niet zelf kunnen ademen. Daarom wordt een buisje in de keel geplaatst, om de lucht met een toestel in de longen te blazen. Zo kunnen we helpen om te ademen.

Plassen in een zakje

Iedereen moet plassen en naar het toilet gaan, ook mensen die ziek zijn en niet uit bed kunnen.

Dan is het erg handig om via een buisje in een zakje te kunnen plassen zonder dat je iets moet doen. De dokters en verpleegkundigen willen precies weten hoeveel iemand plast.

Buisje in de hals of in de arm

Soms zie je heel wat kabeltjes in bed liggen. Het lijkt wel spaghetti, met gekleurde kraantjes en dopjes. Dit dient om medicatie te geven of bloed af te nemen.

05. Jouw opdrachten

1) Waarschijnlijk heb je veel vragen. Noteer hier de vragen die je zeker niet mag vergeten te stellen als je op bezoek komt.

2) Wil je een mooie tekening maken en die meebrengen als je op bezoek komt? Een foto van jezelf mag ook. Samen met de verpleegkundige mag je ze dan ophangen in de kamer. Dat zal de witte muren ook wat mooier maken.

3) Of wil je misschien liever de plaat op de volgende blz. kleuren?

4) Breng je boekje zeker mee als je op bezoek komt.

Maak hier een tekening

Met dit boekje willen we ouders en begeleiders van kinderen helpen om samen het bezoek voor te bereiden. We vinden het belangrijk dat er eerlijk met kinderen gecommuniceerd wordt. op maat van het kind. Dat kan helpen om een ingrijpend gebeuren als een opname in het Brandwondencentrum beter te plaatsen.

We staan klaar om een antwoord te helpen zoeken op de vragen die kinderen zich stellen. Voor, tijdens en na het bezoek willen we dan ook de mogelijkheid creëren om vragen te stellen en gevoelens te uiten.

Voor kinderen die op bezoek komen nemen we graag wat extra tijd. Daarom spreken we liever een ander moment af, buiten de normale bezoeken.

Spreek gerust een dag en uur af met de verpleegkundige. Voor de kinderen is het beter om dit niet te laat op de avond te doen, zodat ze na het bezoek thuis nog tijd hebben om te spelen voor het slapengaan.

Normale bezoeken: van 15 tot 17 u en van 18 u tot 20 u. Heb je nog vragen, of wil je nadien nog eens met de verpleegkundige spreken?

De afdeling is steeds telefonisch te bereiken op 09 332 34 90.

Indien nodig zijn onze psychologen ook beschikbaar voor verdere begeleiding (tel. 09 332 68 78).

Deze brochure werd enkel ontwikkeld voor gebruik binnen het UZ Gent. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het UZ Gent.

UZ Gent

Postadres

De Pintelaan 185

Toegang

C. Heymanslaan

B 9000 Gent

T: +32 (0)9 332 21 11

info@uzgent.be

www.uzgent.be

volg ons op